

Det er ikke holdbart i længden, at grundlaget for undervisningen hentes fra folkeskolens og gymnasiets læseplaner, prøver og eksaminer. Det vil sige, at det uddannelsesindhold, som voksenundervisningen her arbejder med, oprindelig er tilrettelagt for skolebørn og skoleungdom og opbygget som led i længere, ubrudte skoleforløb.

Voksne møder med helt andre forudsætninger og en livserfaring, der bør inddrages i undervisningen som grundlag for udviklingen af deres viden og indsigt.

Som følge heraf bør der fremover lægges mindre vægt på en undervisning, som kan føre op til prøver. Hovedsigtet må i stedet være gennemførelsen af en voksenundervisning, der kan give voksne bestemte almene færdigheder og faglige forudsætninger for videre uddannelse.

Dette mål kan opfyldes på mange andre måder end ved at bestå statskontrollerede prøver eller eksaminer i de kendte former.

Alt i alt skal der på dette område udarbejdes særlige læseplaner for voksne, voksenprøver, undervisningsmateriale for voksne, og nye fag og tilrettelæggelsesformer skal forsøges - for eksempel gennem opbygning af 16 ugers kurser, som påbegyndes og afsluttes på forskellige tidspunkter af året som led i orlovs- og støtteordninger for voksne, jfr. punkt 6 og 7.

For at kunne gennemføre denne indsats må der ske en betydelig udvidelse af forsøgs- og udviklingsarbejdet.

Ligeledes vil det være påkrævet, at enkeltfagskurserne får større mulighed for at bestemme over deres egen virksomhed inden for økonomiske rammer, der afstikkes for de enkelte skoleenheder.

Ad punkt 4

Arbejdslivet præges i dag af strukturforandringer af en helt anden art, end vort samfund har været udsat for tidligere. Fra industrisamfundet er vi på vej over i et informations- og højteknologisamfund, og den hastighed, med hvilken det sker, og den fart, hvormed ny teknologi tages i anvendelse, stiller stærkt øgede krav til medarbejdernes aktuelle viden og færdigheder. Det er voksenundervisningens opgave at honorere disse krav. Hermed nødvendiggøres, at mange voksne i vidt forskellige livssituationer må have reelle erhvervs-mæssige uddannelsesstilbud. Der er tale om personer i arbejde (lønmødtager og selvstændige), arbejdsledige og voksne, som for nuværende er hjemmearbejdende. Personer i arbejde (både privat og offentligt ansatte) må gives øget mulighed for at

følge udviklingen på deres fagområder, for at vi fortsat kan konkurrere med udlandet. Der er tale om forskellige grupper af medarbejdere, herunder også af arbejdsledere. Kravene til sidstnævnte vil øges, efterhånden som nye generationer af velud-dannede medarbejdere søger ind på arbejdsmarke-det. Det er ligeledes af største vigtighed, at de min-dre, selvstændige erhvervsdrivende får mulighed for deltagelse i relevant erhvervmæssig voksenun-dervisning. Ikke mindst fordi de mindre virksom-heder, foruden at være et gode i sig selv, ofte står for nyskabelserne inden for erhvervslivet og der-med styrker den samlede produktion og beskæfti-gelse.

For de arbejdslediges vedkommende vil situati-onen være forskellig. Nogle vil først og fremmest skulle holde deres kundskaber ved lige, mens an-dre måske skal i gang inden for et helt nyt arbejds-område.

Hjemmearbejdende kvinder og andre ikke-er-hvervsaktive, som måtte ønske at komme ud på arbejdsmarkedet, må på samme måde tilbydes nye uddannelsesmuligheder.

Dermed er mangfoldigheden i målgrupperne for den erhvervmæssige voksenundervisning eksem-plificeret, og det er afgørende, at de forskellige personer gives både arbejdsmæssige og økonomi-ske muligheder for deltagelse. I de følgende punk-ter 6 og 7 er der taget højde herfor.

Derudover må der ydes en særlig indsats, hvad angår udvikling af selve uddannelsesstilbuddene. I overensstemmelse med 10 punkts programmets udgangspunkt må principperne herfor være, at:

- de kortest uddannede og andre, som står i en udsat situation på arbejdsmarkedet, tilbydes nye og forbedrede uddannelser,
- undervisningen og dens indhold må udvikles og fornyes i hurtigere takt end hidtil,
- vekselvirkningen mellem den centrale udform-ning af uddannelsesstilbuddene og de lokale ini-tiativer må styrkes på en måde, som øger den lokale frihed, og
- uddannelserne bør gøres mere fleksible og åbne og i mindre grad bindes til indehaverne af en ganske bestemt formel kompetence (jfr. punkt 10).

I dag udgør den erhvervmæssige voksenun-dervisning et broget billede af forskellige aktiviteter, hvor såvel det private og offentlige som arbejds-markedets organisationer er involverede. Således vil det givetvis også være fremover. Der vil skulle søges mange forskellige løsninger på vidtstrakte områder. Privat initiativ og finansiering vil fortsat